

אמרי שפר אוסף "רלא"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אומר הרב דסלר, כדאי לעני לסבול כל החיים כדי שעל ידו יזכו אחרים להינצל מדינה של גיהנום. "שזה כל האדם לא לעצמו נברא רק להועיל לאחרני."

אין הישג בלי מאמץ. זהו העיקרון הראשון. א-לוקים הציל את נוח מהמבול, אבל תחילה נדרש נוח לבנות תיבה. ה' הבטיח לאברהם את הארץ, אך אברהם צריך היה לקנות ביוקר את מערת המכפלה לקבור בה את שרה. ה' הבטיח לבני ישראל את הארץ, אך הם נחלו אותה רק במלחמות רבות. יוסף נעשה מנהיג, כפי שחלם – אך תחילה היה עליו ללטש את כישוריו המעשיים והמנהליים, קודם בבית פוטיפר ואז בבית הסוהר. אפילו כשה' מבטיח לנו שדבר מה יקרה, הוא אינו קורה בלי מאמץ מצדנו. הבטחה א-לוקית איננה תחליף לאחריות אנושית. נהפוך הוא: ההבטחה היא קריאה לאחריות.

אם אדם בצרה או צריך ישועה וכדומה, אחד הדברים שיכולים לעזור ביותר - זה הבטחון השלם בהקב"ה! והמקור לכך הוא מהפסוק - "והבוטח בד' חסד יסובבנו" (תהלים ל"ב), דהיינו מי שבטחונו בשלימות בהקב"ה, חסד יסובבנו - להצילו. ומהו אותו בטחון? שיתאמת אצלו - שהכל ביד ה'!

אם אדם חושש שיצטרך להזיז מכשירי חשמל המופעלים ע"י גוף חימום, יש עצה לחבר המוצר לשעון שבת לפני שבת, והשעון יכבה את המכשיר בזמן כניסת השבת בין השמשות שלא יחול עליו שם מוקצה בבין השמשות, וכן יקבע זמן במשך השבת שהשעון שבת יכבותו בשעה הרצויה, וכשהמכשיר מכובה, מותר להזיזו ממקומו.

אם אדם מודע לחולשותיו, הרבה יותר סביר שהוא יסלח גם לחולשותיהם של האחרים. ולהפך, ככל שאדם מתעלם יותר מחסרונותיו, סביר יותר שהוא ישפוט אחרים בלי רחמים. נרגיל את עצמנו לא לשפוט את האחרים על החסרונות שהם לא מודעים לקיומם, בדיוק כפי שהיינו רוצים שהם לא ישפטו אותנו על החסרונות שלהם אנחנו לא מודעים.

אם חפץ אדם שלא לבוא לידי חיסרון, חלילה. עליו להקדים ולהעריך את מתנות הבורא יתברך מתוך ההצלחה המלאה. בל נא נמתין לקבל הדרכה מוחשית והכרה מוחשית, עד כמה הבורא נותן לנו, מעניק לנו ומסייע בידינו. הבה נביט סביב כבר עכשיו, כשאנחנו בריאים, כשיש נחת מהילדים, כשיש פרנסה, כשאנחנו קוראים ושומעים ורואים, כשאנחנו שלווים, כשטוב לנו – נודה לבורא העולם מכל הלב. נכיר בכל אחת מרובות המתנות בהן הוא מקיף כל אחד מאיתנו. וממילא כבר לא נצטרך לברך "בורא נפשות רבות וחסרונותיהם", אלא נוכל להמשיך ולברך: "בורא נפשות רבות וכל מחסורם"!

אם נניח את הסביבון, מבלי לסובב אותו – הוא לא יוכל לעמוד, שכן רק מכוחו של המסובב הוא עומד, וכך האדם: כשהוא לבדו הוא אינו יכול לפעול מאומה, ורק מסובב הסיבות נותן בו כח לעמוד, לחיות ולפעול.

"אם רוצים שלבית יהיה את ההשפעה על הילדים כמו שהיא צריכה להיות, צריך לדעת שהדבר הראשון שהילדים צריכים לראות זה המידות את ה'המלכת את חברך' שיש לבעל כלפי האשה.

אם תירגול עושה מושלמות, ואף אחד לא מושלם, אז למה לתרגל?

אנו בזמן של חלומות. בכל שנה בשבת חנוכה קוראים את פרשת "מקץ", ובה פרעה חולם . מי בא לפתור את חלומו? יוסף, בעל החלומות עצמו. הכינוי "בעל החלומות" הוא למעשה מחמאה, כי בימות הגאולה נהיה כולנו בחזקת "היינו כחלמים". מי שידעת לחלום את חייה, יש לה תקווה. אשר על כן – לחלום מול החנוכייה הדולקת! חלמי את חיך הטובים , המתוקנים. התפללי עליהם.

"אנחנו בעד הצלחה חומרית, אבל הצלחה חומרית לא צריכה לבוא על חשבון תזונה רוחנית".
(מלך ממלכת בהוטן)

אסור לבשל דבר בתולדות אש דהיינו לבשל דבר שהתבשל ע"י אש, כגון מים חמים שהיד סולדת בו שהוסרו מהאש ועדיין נמצאים בכלי שבו התבשלו ולא הורק לכלי אחר שנקרא כלי ראשון, אסור לבשל בהם, דדינם כדין תולדות אש, ולדעת רוב הפוסקים, איסורו הוא מן התורה (חי' רשב"א והר"ן שבת דף מ' ע"ב, ביאור הגר"א יו"ד סי' ק"ה סק"ג).

אסור לריב בזמן שהחנוכייה דולקת. וגם אין לדבר לשון הרע בזמן שהחנוכייה דולקת (ובכלל. אבל לפחות בזמן החנוכייה תקפידו). והחפץ חיים" אומר: שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו. "שמר מצרות נפשו" – ראשי תיבות "שמן".

בחנוכה, לפי העשייה שלך מלמטה, כך ירד עליך השפע מלמעלה. כל אחד, ממקומו, יכול למשוך אור גדול.

בעל 'התניא' אמר: "היה שווה לאדם לרדת לעולם הזה ולחיות 70 שנה על מנת לעשות ליהודי מעשה טוב".

בפרוס חנוכה התחילה בישיבות נובהרדוק "תקופת הבטחון". תקופה שהייתה מיוחדת ללימוד והתעמקות בענייני בטחון והשגחה כמאמר חז"ל "הכל בידי שמים", שזהו יסוד גדול! ("בסופה ובסערה")

בשמונת ימי החנוכה יש ביכולתך לשנות גזירות שנקבעו, אבל למעלה מזה, חנוכה מסוגל להפוך גזירות. בזמנים רגילים חל על האדם הכלל המפורסם: כי הגזירה – אמת. והחריצות – שקר. כשיש גזירה, יש גזירה. לא יועילו מעשים. אולם בחנוכה, למשך שמונה ימים, ניתנת ההזדמנות המלאה להשתדלות ולעשייה שלך, והן-הן האמת. ה', כביכול, "זו הצידה" והוא מבקש לחולל נס, דרכך.

האחריות של ההיזק והתפשטות של החולי שיכול ח"ו לצאת מההתקהלות סביב מדורה הוא על המדליק ועל המארגנים, ואין המדליק יכול לבוא בטענות שהוא רק הדליק המדורה ולא באשמתו שבאו אחרים לרקוד ולהתקהל סביב המדורה שלו, שהרי הוא הגורם לזה וגם לגרום היזק לאחר אסור [לזה כו' ע' מודים שמנין המרפסות מצטרפים.] ..

האישה ביהדות ובמסורת הדורות, לא רק שאינה מקופחת אלא שלפעמים הינה מועדפת. תפקידה שונה. מבחינה ביולוגית היא שונה ובהתאם לכך נקבע תפקידה. כל ערבוב תחומים בין המינים – מהווה התעלמות מן המציאות ופולש לתחומו של הזולת ואחריתו מי יישורנו. זהו מתכון בדוק להריסת שלום-הבית, שמצוי כל-כך בעולם המערבי שאנו כה אוהבים לחקותו.

האלשיך אומר: "טעם ההסגר הוא כדי לחזור בתשובה. כי הצרעת באה על פתחי פיו מלדבר לשון הרע, על כן למען ייתן אל לבו לתקן את אשר עוות, יצוו הא-ל שבהיראות בו מראה הצרעת,

יסגירנו הכהן שבעת ימים, למען ישיב אל לבו כי הסגיר בעד רוע ניב לשונו ולרמוז שיפתחו פתח התשובה וישים לפיו מחסום".